

FÜGGEFA

A csíkszentkirályi Szent István király plébánia havilapja

„Íme, az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a te igéd szerint.” Lk. 1,38

Aktiváld a hitelkártyád

Sokszor szembe találok magamat azzal a gondolkodásmóddal, hogy a papság mindent el kell végezzen. A hívők csak arra kellene, hogy imádkozzanak, fizessenek, engedelmeskedjenek és tartsák be a tízparancsolatot. Talán ez az oka annak, hogy nagyon sok hívő csak névleg katolikus és bosszantja őket az egyházi nevelés, az egyházi gondolkodásmód. Az ilyen emberek számára a vallás, ha nem a kedvüket kereső és kedvükben járó megnyilvánulás, akkor frusztrációt, kudarcot és bűntudatot jelent.

Úgy gondolom, hogy akik így gondolkodnak, elmulasztották meghallani a pünkösdi jó hírt. Pedig minden évben megünnepeljük és külön készülünk rá a Bérmálási felkészítőn, de mégis életünkben sokszor az tükröződik, hogy nem kaptuk meg. Mert ha megkaptuk, akkor mássá leszünk... félénk helyett bátrak, szunyadók helyett energetikusak, az unalmasak helyett lenyűgözőek. Hasonlítsuk össze az apostolokat, pünkösöd előtt és után és látni fogjuk a különbséget, amely a léleknek köszönhető.

A Pünkösdben nincs semmi enyhe vagy szelíd. A Szentlélek erőteljes, életet megváltoztató és energikus. A Szentlélek kihívást jelent és változtatásra hív meg bennünket. Oscar Romero, az 1978-ban meggyilkolt latin-amerikai püspök azt mondta: „A Lélek mindent újszerűvé tesz; mi vagyunk azok, akik öregedni akarunk, és mindent meg akarunk tartani az időskorunkhoz hasonló módon: a Lélek soha nem öreg, a Lélek mindig fiatal.”

Hiszem, hogy a Szentlélek által Isten bennünk lakik és eltölt minket. Hiszem, hogy annak

ellenére, hogy soha nem jártunk Jézussal és az apostolokkal, ugyanaz a Lélek van velünk és mindig a rendelkezésünkre áll!

A pünkösdi állapot olyan, mint amikor új hitelkártyát kapunk, amelyen fel van tüntetve a következő üzenet: „Használat előtt be kell írunk a pin kódot az aktiváláshoz.” A Lélek és az ajándékai ugyanazok, nekünk csak be kell írunk a kódot és aktiválni kell Őt. A Lelket kell felkeltenünk a lelkünkben, őszintén imádkozva: „Jöjj, Szentlélek!”

(folytatás a 4. oldalon)

5.

oldal

Nemzetközi Eukarisztikus
Kongresszus
küldetésnyilatkozata

9.

oldal

Urunk
mennyebevetetele

10.

oldal

A média szerepe
a katolikus
Egyházban

Liturgikus útmutató

MÁJUS 1 PÉNTEK	(Szent József, a munkás, Szent Zsigmond, Szent Jeremiás) ApCsel 9,1-20; Zs 116; Jn 6,52-59	MÁJUS 12 KEDD	(Fatimai Szűz Mária, Szent Néreusz és Szent Achilleusz, Szent Pongrác) ApCsel 14,19-28; Zs 144; Jn 14,27-31a
MÁJUS 2 SZOMBAT	SZENT ATANÁZ ApCsel 9,31-42; Zs 115; Jn 6,60-69 Az egyház a Szentlélek vigaszával telt el	MÁJUS 13 SZERDA	(Szent Szerváciusz, Bogner Mária Margit) ApCsel 15,1-6; Zs 121; Jn 15,1-8 Elbeszéltek: milyen nagy dolgokat tett velük az Isten
MÁJUS 3 VASÁRNAP	HÚSVÉT 4. VASÁRNAPJA (SZENT FÜLÖP ÉS JAKAB APOSTOLOK) ApCsel 2,14a,36-41; Zs 22; 1Pét 2,20b-25; Jn 10,1-10	MÁJUS 14 CSÜTÖRTÖK	ApCsel 15,7-21; Zs 95; Jn 15,9-11 A pogányok közül akar magának népet választani az Isten
MÁJUS 4 HÉTFŐ	(Szent Flórián, Szent Guidó) ApCsel 11,1-18; Zs 41-42; Jn 10,11-18 A pogányoknak is megadta az Isten a megtérést az életre	MÁJUS 15 PÉNTEK	(Szent Pachómusz apát, Szent Zsófia) ApCsel 15,22-31; Zs 56; Jn 15,12-17 Elbeszéltek: milyen nagy dolgokon kívül semmi más terhet nem rakunk rátok
MÁJUS 5 KEDD	ApCsel 11,19-26; Zs 86; Jn 10,22-30 Az Úr volt velük, ezért sokan hittek, és tértek meg az Úrhoz	MÁJUS 16 SZOMBAT	(Nepomuki Szent János) ApCsel 16,1-10; Zs 99; Jn 15,18-21 Isten rendelt minket oda az evangélium hirdetésére
MÁJUS 6 SZERDA	ApCsel 12,24 - 13,5a; Zs 66; Jn 12,44-50 Az Úr igéje növekedett és terjedt	MÁJUS 17 VASÁRNAP	HÚSVÉT 6. VASÁRNAPJA (Baylon Szent Paszkál, Boldog Scheffler János) ApCsel 8,5-8,14-17; Zs 65; 1Pét 3,15-18; Jn 14,15-21
MÁJUS 7 CSÜTÖRTÖK	(Boldog Gizella, Szent Notker) ApCsel 13,13-25; Zs 88,2-27; Jn 13,16-20 Dávid utódaiból támasztotta Isten Údvözítőnket, Jézust	MÁJUS 18 HÉTFŐ	(Szent I. János pápa, Szent Erik) ApCsel 16,11-15; Zs 149; Jn 15,26 - 16,4 Az Úr megnyitotta Lídia szívét, hogy figyeljen Pál szavaira
MÁJUS 8 PÉNTEK	(Az algériai Szent vértanúk) ApCsel 13,26-33; Zs 2; Jn 14,1-6 Ígésétét teljesítette Isten, amikor feltámasztotta Jézust	MÁJUS 19 KEDD	(Szent Orbán, Szent Celesztin pápa majd remete, Szent Alkuin) ApCsel 16,22-34; Zs 137; Jn 16,5-11
MÁJUS 9 SZOMBAT	(Boldog Gerhardinger Mária Terézia) ApCsel 13,44-52; Zs 97; Jn 14,7-14 Az Úr igéje elterjedt az egész vidéken	MÁJUS 20 SZERDA	(Sziénai Szent Bernardin) ApCsel 17,15,22 - 18,1; Zs 148; Jn 16,12-15 Én azt hirdetem nektek, akit ti ismeretlenül tiszteltek
MÁJUS 10 VASÁRNAP	HÚSVÉT 5. VASÁRNAPJA (Szent Jób) ApCsel 6,1-7; Zs 32; 1Pét 2,4-9; Jn 14,1-12 Kiválasztották azokat, akik telve voltak Lélekkel és bölcsességgel	MÁJUS 21 CSÜTÖRTÖK	URUNK MENNYBEMENETELE (SZŰZ MÁRIA, A KERESZTÉNYEK SEGÍTSÉGE, Lerini Szent Vince) ApCsel 1,1-11; Zs 46; Ef 1,17-23; Mt 28,16-20
MÁJUS 11 HÉTFŐ	(Szent Odó, Majolusz, Odiló és Hugó cluny-i apátok, Boldog Salkaházi Sára) ApCsel 14,5-18; Zs 113B; Jn 14,21-26 A hiábavaló dolgokból térjete meg az élő Istenhez!	MÁJUS 22 PÉNTEK	(Szent Rita) ApCsel 18,9-18; Zs 46; Jn 16,20-23a Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass: mert én veled vagyok
		MÁJUS 23 SZOMBAT	(Boldog Apor Vilmos, Szent Dezső) ApCsel 18,23-28; Zs 46; Jn 16,23b-28 Apolló nagy segítségükre volt azoknak, akik hívőkkel lettek

MÁJUS
24
VASÁRNAP

HÚSVÉT 7. VASÁRNAPJA
ApCsel 1, 12-14, 1 Pét 4, 13-16,
Jn 17, 1-11a

MÁJUS
25
HÉTFŐ

(Tiszteletreméltó Szent Béda, Szent VII.Gergely,
Bara Szent Magdolna Zsófia)
ApCsel 19,1-8; Zs 67,2-7; Jn 16,29-33
Kaptatok-e Szentleket, amikor hívőkké lettetek?

MÁJUS
26
KEDD

NÉRI SZENT FÜLÖP
ApCsel 20,17-27; Zs 67,10-21; Jn 17,1-11a
Feladatom: az Isten kegyelméről szóló e
vangélium hirdetése

MÁJUS
27
SZERDA

(Canterbury-I Szent Ágoston)
ApCsel 20,28-38; Zs 67,29-36; Jn 17,11b-19
Az Úrnak ajánllak titeket, aki felépíthet
benneteket

MÁJUS
28
CSÜTÖRTÖK

ApCsel 22,30; 23,6-11; Zs 15; Jn 17,20-26
Tanúságot kell tenned Rómában is az Úrról

MÁJUS
29
PÉNTEK

(Szent VI. Pál pápa)
ApCsel 25,13-21; Zs 102; Jn 21,15-19
A meghalt Jézusról Pál azt állította, hogy él!

MÁJUS
30
SZOMBAT

(Szent István Jobbja, Szent Johanna)
ApCsel 28,16-20,30-31; Zs 10; Jn 21,20-25
Pál hirdette Isten országát, és teljes
bátorsággal tanított

MÁJUS
31
VASÁRNAP

PÜNKÖSDVASÁRNAP
ApCsel 2,1-11; Zs 103; 1Kor 12,3b-7.12-13;
Jn 20,19-23
Megteltek mind Szentlélekkel

Néri Szent Fülöp

Néri Szent Fülöp 1515. július 21-én született Firenzében. Már gyermekkorában kapcsolatba került a vallással, Istennel, nagyobb korában is követte ezt az utat, segítette az éhezőket, látogatta a betegeket, mindezek ellenére, csak harminchat évesen (1551-ben) szentelték pappá.

Megalapította a San Girolamo della Carità nevű közösséget, amely imádságon és elmélkedésen alapul, ez lett az Oratórium Kongregációjának a magja.

Az utcagyerekek, bűnözők számára is kiszolgáltatta a szentségeket, ezért sokan megvetették, mások pedig csodálták. Nagyon sok jellemző esemény híre maradt fent Néri Fülöpről, miszerint szeretett vidám beszélgetésekbe elegyedni az utcán csavargó fiatalokkal.

Rendkívüli látomásai voltak, közülük is a legnevezetesebb, hogy egy tűzgolyó közeledett felé, amely egyenesen a szívéig hatolt. Amikor kezét a szívére tette, egy dudort érzett, ami nem múlt el.

Halála után az orvosi vizsgálat jegyzőkönyvéből kiderült, hogy a szíve erősen

megnagyobbodott, fölötte két bordája eltört és kifele domborodott.

Sokan még életében csodatévőnek és szentnek tekintették, de Fülöp nem sokat törődött ezzel, inkább bolondnak tetette magát.

Az emberek ha letérdeltek elé és a ruháját akarták megérinteni, elkergette őket, vagy az emberek fülébe, hajába kapaszkodott.

1595. május 25-én reggel még bemutatta a szentmisét, így rajta kívül senki sem gondolta közelgő halálát, de 26-án reggel, három órakor meghalt.

Szentté avatási eljárása már halála után két hónappal elkezdődött.

Végül 1622-ben Loyolai Ignáccal, Xavéri Ferencsel és Avilai Terézszel együtt szentté avatták.

1625-től május 26-án emlékezünk meg Néri Szent Fülöpről.

Filmek is készültek, amelyben bemutatják munkásságát. Ilyen például a "Legyetek jók, ha tudtok", vagy "A Mennysországot választom".

Forrás: archiv.katolikus.hu/szentek

Összeállította: **Boros Bogárka**

Aktiváld a hitelkártyád

(folytatás az első oldalról) Tegyük meg ma és minden nap, és különösen minden alkalommal, amikor részt veszünk a szentmisén. Mert minden szentségi ünneplés új pünkösöd, ahol a Lélek és az ajándékai újból kiáradnak.

A keresztény élet kaland. Mindig lesz új

meglepetés a Léleekben! Merjük megtenni azt, amit Ferenc pápa kért tőlünk: „Menjünk újra és újra, habozás nélkül, félelem nélkül, és hirdessük ezt az örömet, amely minden ember számára szól...”

Marci pap

Csudák igenis vannak!

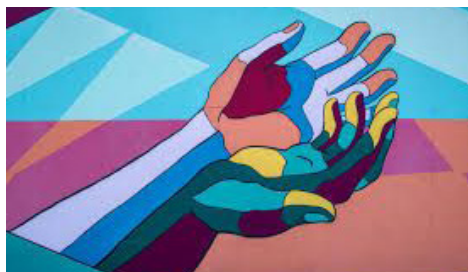
Néha elgondolkodom azon, mennyi apró kis csoda is van az életünkben. Néha pont akkor jön a segítség amikor nem is várjuk. Néha várunk „valamire”, de végül beletörődünk, hogy nem kapjuk meg. Beletörődünk, hogy biztos nem érdemeltük meg. Aztán egy nap amikor döntésképtelen, kilátástalan helyzetbe kerülünk, megkapjuk azt a „valamit”, mint egy segítséget.

Vajon miért történhetett így?

Vajon miért nem akkor kaptuk, amikor mi úgy gondoltuk, hogy szükségünk van rá?

Ilyenkor mindig arra jutok, hogy van valaki, akihez képest mi, emberek csak parányi por-szemek vagyunk. Ő az, aki ezt az egész Földet megalkotta és ezt az egész világot képes egyszerre irányítani. Hiába gondoljuk azt, hogy néha elfeledkezik rólunk, és hiába mondjuk azt, hogy Isten nem szeret, nem a javunkat akarja, mert épp ellenkezőleg van. Ő az, aki erre a Földre teremtett minket, céllal és küldetéssel. Ő az, aki belátja az egész életutunkat és teljes mértékben tisztában van azzal, hogy mire és mikor van szükségünk, és ha tényleg jó nekünk az a bizonyos dolog akkor meg fogjuk kapni, a legmegfelelőbb időben.

Egyszer egy cikkben olvastam, hogy ne konkrét elképzeléseket kérjünk, ne csak jó dolgokat, inkább próbáljuk meg azt „Istenem adj mindentől eleget...”, adj eleget a szenvedésből, hogy majd igazán értékelni tudjuk a boldogságot, taníts a türelemre, hogy értékelni tudjuk a várakozás szépségét is. Ha már

tapasztaltunk rosszat is és jót is, nekünk kell eldöntenünk mi az ami fontosabb nekünk. Isten ezért is hagyja, hogy a saját fejünk után menjünk, csak ilyenkor rá kell döbennünk arra, hogy a saját erőnkől nem vagyunk képesek megváltani a világot, mert a sorsunk az Ő kezében van. Ha a rossz döntést és a hibáinkat felismerjük, és bevalljuk, hogy nélküle nem megyünk semmire, megkapjuk a lehetőséget, hogy visszatérjünk hozzá, bármekkora t is zuhantunk. Ő képes arra, hogy felállítson és leporoljon minket, és begyógyítsa a sebeinket!

Vitos Beáta

Az imaapostolkodás szándékai

Imádkozzunk azért, hogy a diakónusok az Ige és a szegények hűséges szolgálata által életető jelek legyenek az egész egyház számára.

Elhunytjaink

Az Örök Világosság fényeskedjék nekik, nyugodjanak békében!

**Lakatos Mihály
Magyari (Tankó) Anna
Csiszér Imre**

Nemzetközi Eukarisztikus Kongresszus küldetésnyilatkozata

Mielőtt alább felsorolnánk az NEK által meghatározott küldetésnyilatkozatot, először nézzük meg miért is fontos ez egy esemény, szervezet életében. Mit is jelent pontosan.

A küldetésnyilatkozat vagy misszió annak a küldetésnek a meghatározása, melyet az intézmény, esemény a jövőben be akar tölteni. Megfogalmazza, hogy mi az esemény létezésének célja, milyen elvek és értékek alapján fog működni, elkötelezettséget teremt az eseményt szervezők és tagjai számára. Egy küldetésnyilatkozat azért fontos, hogy ez előre meghatározott célok mindig szem előtt lehessenek, és segítsenek az előre meghatározott úton végighaladni.

A Nemzetközi Eukarisztikus Kongresszus (NEK) az alábbi 9 pontban fogalmazta meg küldetésnyilatkozatát:

1. A Nemzetközi Eukarisztikus Kongresszus (NEK) alapvető célja, hogy elmélyítse és tudatosítsa a katolikus hívekben, hogy az egyház életének forrása és csúcsa az Eukarisztia.

2. Az Eukarisztia „életforrás”. Így az egyes hívők, a hívek közössége és a társadalom számára erőforrás lehet. A NEK célja, hogy erre rávilágítson, kutassa és bemutassa.

3. A NEK feladata a katolikus hívek hitbeli, tudásbeli, hitvédelmi megerősítése, hogy egyéni és plébánia szinten, még elkötelezettebben beleyköerezve a katolikus hagyományba, hitvalló keresztényekként éljék életüket, és megújult missziós lelküllettel adják tovább az örömhírt a világnak. Ezzel is kivegyék a részüket Európa újraevangelizálásában. A megújult és hitükben megerősödött hívek segítségével szolgálja a NEK a plébániák megújulását. Ezt a folyamatot segítik a felkészülés éveiben a különböző szintű képzések, kurzusok, találkozók, lelkigyakorlatok, kiadványok, tájékoztatók stb. A Kongresszus ezért tudományos fórum is, aminek feladata, hogy segítse az Oltáriszentség tiszteletét a gyakorlatban, közérthető és kézzelfogható módon.

4. A NEK, nemzetközi jellegénél fogva, a magyar egyház és társadalom aktuális kérdéseit nemzetközi kontextusban tudja látni és látatni. A nemzetközi tapasztalatok által akarja megújítani a társadalmat. Fontos, hogy a sajátosan magyar értékeket nemzetközi szinten tudja terjeszteni. Itt egyházi, lelki, történelmi, kulturális, művészeti, nemzeti stb. értékekről van szó.

5. A NEK céljai között szerepel a „sajátos katolikus és magyar értékek” felkutatása és a mai nyelven való kommunikációja: egyházzenei, egyházi művészeti, liturgiai, stb.

6. Az Eukarisztia az élet kenyere, ezért a NEK feladata horizontális síkon is kézzelfogható: társadalmi, szociális, karitatív programok, valamint a szegények felé való nyitottság kell, hogy szerves részét képezzék.

7. A NEK lehetőséget ad arra, hogy a párbeszédet és az egymás jobb megértését segítse a különböző felekezetek, vagy akár más vallások között. Helyet adhat a közös, szociális, karitatív összefogásra.

8. A NEK célkitűzései közé tartozik, hogy Jézus tanítása szerint a mi katolikuságunk kovász legyen a magyar társadalomban, és miközben megerősödünk ebben az identitásunkban, „eukarisztikus” kovász kívánunk lenni az emberek és a felekezetek között

9. Végül a NEK az Oltáriszentségben köztünk lakó Krisztust kívánja megdicsőíteni, ünnepelni, bemutatni és közel hozni minden jó szándékú emberhez.

Habár manapság a bezárkózottság és elszigeteltség napjait éljük, nagyon nehéz valóságosan találkozni az eukarisztiában Krisztussal és megélni, hogy jelen van és ő csúc és forrás. Mégis a fenti küldetésnyilatkozat elmélyítésével igyekezzünk mi magunk lenni a kovász egymás és önmagunk életében, ezáltal megvalósítani a csúcot és a forrást.

<https://www.iec2020.hu/hu/kuldetesnyilatkozatunk>

Összeállította Nagy-Kercsó Katalin

Isten gondot visel

Anyári szünetben a diákoknak kellett ápolni az iskola gyakorlókertjét, ahol gyümölcsfák, szőlő és konyhai növények termesztését tanulták. A nyári beosztás szerint minden héten 6-8 főből álló csapatnak volt a feladata a locsolás és a gyomlálás. Augusztus végére következtek az ötödik osztályosok. Már csak 10 nap volt hátra a tanényitőig. A kertbe reggel 6 és 7 óra között kellett bemenni. Ez az órácska nem volt sok, csakhogy a szünetben mindenki elszokott a rendszerességtől, ami abban is látszott, hogy a 6-8 gyerek helyett csak három jelent meg.

Az előző csapat jó munkát végzett, nem volt semmi gyom a kertben, közben eső is esett, úgyhogy a három diák meg is egyezett: nem kell mindhármuknak minden nap bemeni, elég naponta csak egynek, aki locsol. Hétféjére azonban csak Gabi maradt, mert az egyiküket a szülei még elvitték néhány napra a Mátrába, a másik pedig hét elejére vállalta a munkát. – Így jött el a péntek reggel. Gabi észrevette, hogy anyukája már kint tesz-vesz a konyhában, szerette is, hogy ez a halk zaj és a finom tejeskávé illata beszűrődik a szobába. Jól esett kicsit lustálkodni, de csak kiment egy idő után.

- Jó reggelt! — köszönt vissza az édesanya. — Kérsz egy kis tejeskávét? Vagy tejet? Amikor Gabi nem tudta eldönteni, mit szeretne, így folytatta:

- Döntsd el gyorsan, mert megyek a kertbe locsolni! „Locsolni!!!” — hasított Gabiba a felismerés: „Már épp el kellene meg jönnöm a gyakorlókertből!”

Édesanyja ijedt kérdésére, csak futtában kiáltott vissza:

- A gyakorlókertbe kellett volna mennem! Béla bácsi 7-kor bezárja a kapukat!

- Imádkozom, hogy a kapu ne legyen bezárva! — szólt még utána anyukája.

Egyvégtében futotta le az 1500 métert iskolájuk kiskapujáig, amely a Kolozsvári utcából

nyílt. A kiskapu azonban zárva! Pont a gyakorlókertbe visz! Milyen könnyű lett volna! “Anyu hiába imádkozik, tudtam én! Ha egyszer Béla bácsi elmegy, vége!!!” — gondolta. A kapu résein át belesett az iskolaudvar felé, és meglátta, hogy a nagykapu még nyitva van: újabb 300 méteres rohanás: mi lesz, ha közben bezárják azt is?! “Istenem, ne zárják be!” — fohászzkodott kétségbeesetten. Perzselő hőség támadt a hétféjé felé. “Mi lesz, ha a növények elszáradnak?!” A nagykapu az Iskola utcából nyílt a tantermek felé. 3 perc múlva simán berobogott az iskolaudvarra.

Már javában locsolt, amikor Béla bácsi állt meg mellette:

— Nahát! Nem vettem észre, hogy itt vagy. Már bezártam ugyanis mind a két kaput 7-kor. Csak az igazgató úr üzente, hogy mégsem délután jönnek az üvegezők, hanem most reggel, mert csak így van ma idejük. Hát aztán újra kinyitottam a nagykaput.

Ekkor gondolkodott el: “Hogyan képes Isten befolyásolni anyukám imájára, meg az én kétségbeesett fohászomra egy üvegező műhely munkabeosztását? Egyesek azt mondják: a véletlen. Tényleg? Nem inkább Isten gondviselése?”

„Minden gondotokkal forduljatok hozzám, mert neki gondja van rátok”. Péter első levele 5, 7. vers

http://igemorzsza.hu/gyerek_oldal/bibliai_tort/tartalom.html

A fenti történet mondanivalójából kiindulva, e hónapi lapszámunk fő gondolatának a gyermeki imát, az Istenbe vetett hitünket helyezzük. Gyermekeinkben tudatosítani szeretnénk azt a biztonságot, amit Isten nyújt számukra, a legnehezebb időkben is. Ebben az időszakban, amikor gyermekeink el vannak zárva a társaságtól, barátoktól, fontos, hogy legyen egy kapaszkodójuk, fontos, hogy érezzék, Valaki mindig velük van, az Isteni gondviselésre tereljük gondolataikat.

Május a Szűzanya hónapja

Májusban fontosnak tartom, hogy Máriáról, mint égi édesanyánkról megemlékezzünk, hiszen ez a hónap, az ő hónapja. Legelső és legfontosabb forrásunk a Szentírás, amelyből meríteni tudunk Mária életéről. Itt olvashatjuk, hogy ő volt a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak az édesanyja és így a mi édesanyánk is. Ugyanitt olvassuk, hogy Mária Isten által, különleges feladatra kiválasztott személy volt már a kezdetektől fogva. Azt a feladatot kapta, hogy világra hozza Jézust, a világ megváltóját. Az angyal szavára Mária igennel válaszolt, nem visszakozott, nem mentegetőzött. Engedelmeskedett!

Mit jelent számunkra Mária élete? Nem mást, mint az engedelmisséget, bátorságot és kitartást. Mária számunkra egy nagy példakép, aki arra biztat, hogy merjünk bátrak lenni, úgy ahogyan ő is bátor volt, igent mondani az Atyai hívásra. Ugyanakkor feltehetjük a kérdést, hogy kicsoda számunkra a Szűzanya? Amikor az Úr Jézus a kereszten függött, a következőt mondta: „Asszony, nézd, a fiad!” Aztán a tanítványhoz fordult: „Nézd, az anyád!” (Jn 19, 26-27). Hiszem-e azt, hogy valóban ő az én égi édesanyám? Hiszem-e, hogy mindig segít és oltalmaz engem? Gyakran imádkozom-e hozzá, s ha igen, akkor abban a biztos tudatban-e, hogy választ is kapok rá? Mária mindig velünk van és segít bennünket. Egyházunk vallja, hogy szüntelenül közben jár szent fiánál értünk. Meghallgatja kéréseinket és panaszainkat, s azokat Jézus elé terjeszti. Mit kíván tőlünk? Azt, hogy általa eljussunk az örök hazába, Szent Fiához. Ehhez szükséges a szeretet, kitartás, hűség, bátorság. Sokszor hangoztatjuk, hogy mennyire bátrak, kitartók, hűségesek vagyunk, mi vagyunk a legjobbak. Azonban mikor egy nagyobb feladatot bízunk ránk, vagy kihívások vesznek körül, sok esetben alább hagy a korábban hangoztatott lelkesedésünk, vagy már nem is vesszük számba. Meggondoljuk magunkat és kifogásokat keresve, gyengeségünkre hivatkozva azt

mondjuk, hogy nem tudjuk megtenni, hogy lehetetlen. Mária nem ismerte ezeket a – nem lehet, lehetetlen, nem vagyok képes rá – kifejezéseket. Mária az igen szót ismerte. Az a személy volt, és ma is az, aki azt mondja: igen. Nem mondott nemet, még akkor sem, amikor a szeme előtt halt kereszthalált szent fia. Ő mindig az igent sugallja felénk. Az igen szó kimondásával bátorít minket, hogy legyünk bátrak, kitartóak és hűségesek mindig, még a nehéz időkben is.

Szent II. János Pál pápa a Szűzanyát az egész világ hajnalának és reményének nevezte. Általa kezdődött el a mi megváltásunknak az eseménysorozata. Mária a magatartásával arra hív minket, hogy legyünk bátrak a kötelességeink végzésében ne csak szóval, hanem tettel is. Legyünk bátrak mindig hozzá imádkozni, az ő segítségét kérni, életünk minden napján. Különösen most, amikor nehéz időkkel élünk. Legyünk kitartóak az imában, az egymás fele irányuló jótettekkel, szeretettel.

Nem utolsó sorban a május hónap egy jó lehetőség mindannyiunk számára, a Mária iránti tiszteletnek, az elmélyítésére, amely nem csak erre a hónapra lehet hatással, hanem egész életünkre. Ebben az időszakban több időnk van az imára, így sokkal több időt fordíthatunk Máriára is. Ha szívvel, lélekkel hozzá fordulunk, meghallgatja kéréseinket és továbbítja szent fiához, aki megkönyörül rajtunk és üdvösséget ad nekünk.

Léstyán László

Urunk mennybemenetele

Galileai férfiak! Mit álltok itt égre emelt tekintettel? Ez a Jézus, aki tőletek az égbe vétetett, úgy jön el ismét, amint szemetek láttára a mennybe ment. (Ap. csel. 1, 9-11)

Urunk mennybemenetelét minden évben Húsvét után a 40-ik napon ünnepeljük. Más néven pedig Áldozócsütrötknek nevezzük.

Mit jelent Urunk mennybemenetele? Nem mást, mint Jézusnak az Atyánál való megdicsőülését. Azzal, hogy Jézus előzőleg már feltámadt a halálból, egy új életet kezdett. Az apostoloknak megjelent megdicsőült Jézus, ekkor valóságosan eltűnik a szemük elől. Erről nagyon érzéketlenül beszámol az olvasmány (ApCsel 1,11). A mennybemenetel azt akarja a szemeink elé tárni, hogy a feltámadt és megdicsőült Krisztust az Atya felmagasztalta és mindenek Urává rendelte. Ezt Jézus is megjegyzi az olvasmányban: „Én kaptam meg minden hatalmat az égen és a földön.” Azonban mégsem hagyott magunkra Jézus bennünket, hiszen megígérte, hogy elküldi az Atya ajándékát, a Szentlelket, s így velünk lesz, ahogy Ő mondotta: „A világ végéig.”¹

Mit üzenhet számunkra a mennybemenetel? Csupán egy ünnepet, amelyen szokás szerint Szentmisén veszünk részt? Nem! Sokkal többet. Egy igen nagy és fontos feladatot! Az evangéliumban olvassuk: „Ezért most menjetek el, és tegyetek tanítványommá minden nemzetet! Kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében! Tanítsátok meg őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek!” Minket is, miként az apostolokat, arra kér Jézus, hogy hirdessük az ő evangéliumát. Ezt akkor tudjuk megtenni, ha ismerjük Jézus életét, az ő küldetését. Jézus azért jött a világba, hogy a bűnösöket magához hívja. Jézus, minket, mint bűnös embereket arra tanít, hogy ismerjük meg az Atyát, az Ő szándékát, és ezt adjuk tovább. Gyakori, hogy azt mondjuk, nem vagyunk méltók erre, mert bűnösök vagyunk. Ez nem igaz!

Mindannyian méltók vagyunk Isten evangéliumának a hirdetésére csak, figyelniünk kell. Az apostolok is bűnösök voltak, mint mi, s Jézus mégis rájuk bízta Egyházát. Kereszttségünk, Isten nagy közösségébe, az Egyházba kapunk bebocsátást, ahol mindannyian Isten egyforma gyermekei vagyunk, akik között nem tesz különbséget. Kivétel nélkül mindannyiunkat részesít az Ő életében. Sőt minden emberben jelen van, saját életét ülteti belénk csak észre kell vennünk. Őt hordozzuk magunkban mindig. Ennek következtében kötelességünk, hogy erről az Isteni jelenlétről tanúságot tegyünk a világ előtt. Azzal, hogy tanúságot teszünk Isten jelenlétéről, eleget teszünk Jézus kérésének. Tanítunk másokat. Napjainkban nagyon sok tanúságtevést hallhatunk, olvashatunk. Ilyenkor mindig egy embernek a személyes tapasztalatát, élményét ismerjük meg. Ezek az élmények mindig valamilyen esemény hatására születnek meg. Lehet egy közösségi ima alkalmával, vagy lehet akár egy személyes esemény is, akár egy baleset, amely révén a személy rájön, hogy nemcsak ő van (vagy volt) ott jelen, hanem Isten is és megmentette az életét. Mindezek a vallomások és tanúságtételek úgy hatnak ránk, mint egy mélyreható tanítás, amelyek megérintik a szívünket és lelkünket és arra készítetnek, hogy közelebb kerüljünk Istenhez, jobban szeressük Őt. Ezt (is) jelenti, vagy jelentheti számunkra Jézus mennybemenetelének ünnepe. Küldetésünk van, mindig Isten jelenlétében.

Léstyán László

¹Vö. <https://www.magyarokurir.hu/hirek/urunk-mennybemenetele>

A média szerepe a katolikus Egyházban

Az Egyház nem csak vallásos- és hitközösségként, hanem kommunikációs közösségként is értelmezhető. Az Egyház a hitet, a hagyományokat folyamatos kommunikációval erősíti és tartja fent, aminek jól megtervezett és átgondolt alapja van. A kommunikáció elsődleges célja az Egyház által vallott hitbéli meggyőződések közvetítése. De ezen kívül nem feledhetjük el az Egyház kommunikációs szerepét a világtársadalom egésze felé.

Az Egyház média iránti érdeklődése nem volt a legélénkebb a II. Vatikáni Zsinat előtt, hisz a média eszközeit sokan sokszor vallási ellentétek szítására használták. Aztán a zsinat igencsak komoly változást hozott a médiával szembeni hozzáállás szempontjából, ott mondták ki hivatalosan, hogy a média a történelmi-tudományos fejlődés egyik fontos terméke, mely által az emberiség a teremtés egészében rejlő lehetőségek és értékek felfedezésében egyre messzibbre eljut (II. János Pál, Laborem exercens c. pápai enciklika, 25. II. Vatikáni Zsinat, Gaudium et Spes, 34.). Azóta a média és az Egyház viszonya pozitív irányba változott és annak ellenére, hogy továbbra is megvannak a hátrányai a tömegmédiának, az Egyház értékes eszközként gondol rá.

← **Pope Francis**
2 539 Tweetek

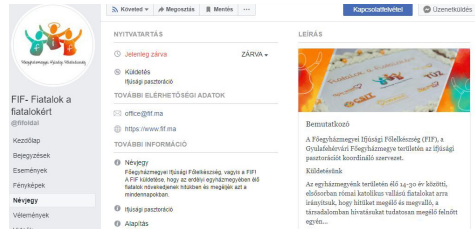
Pope Francis
@Pontifex

Ferenc pápa Twitter adatlapja

Ha alaposabban megvizsgáljuk az Egyház médiahasználatát, láthatjuk, hogy nemcsak befelé történő kommunikáció folyik, hanem nagy fontossággal bír a nem római katolikus közösségek felé történő kommunikáció. Jól szemlélteti ezt Claudio Celli érsek 2014-ben elhangzott mondata: „Ha az egyház nem használja a közösségi oldalakat, a végén már csak magunkhoz fogunk beszélni.” Ferenc pápa is hangsúlyozza ennek jelentőségét, sőt, saját Twitter oldala hatalmas népszerűségnek örvend a maga 18.4 milliós követői táborral.

Ezen a közösségi oldalon naponta több poszt jelenik meg, sokszor egy-egy főhász/ima formájában, a saját híveinek címezve, de nagyon sokszor véleményt formál társadalmi kérdésekben is. A világvjárvány helyzetben is az egész föld imában való összekapcsolódását szorgalmazza, együttérzését fejezi ki azoknak, akik elvesztettek valakit a járvány következtében, megköszöni az egészségügyi dolgozóknak áldozatos munkájukat.

Ha hazai vizekre evezünk, akkor láthatjuk, hogy a Gyulafehérvári Egyházmegye is fontosnak tartja a kommunikációt. A mi Egyházmegyénk elsősorban a saját honlapján kommunikál, ami az online kommunikációt illeti, ahol közzé tesznek érseki üzeneteket, körleveleket, intézkedéseket, dokumentumokat és hasznos információkat. Ezenkívül az erdélyi sajtóorgánumban is rendszeresen megjelennek az egyházmegyével vagy azon intézményeivel kapcsolatban fontosabb hírek. A közösségi médiát elsősorban az Egyházmegye

A FIF Facebook oldalának névjegye

gééhez tartozó alintézményekhasználják, mint a Családpasztorációs Központ vagy a Főegyházmegyei Ifjúsági Főlelkészesség (esetükben hatványozottabban fontos a kifelé történő kommunikáció, hisz a fiatal generáció esetében ez még inkább elengedhetetlen) Végül fontos megemlíteni a csíkszentkirályi lakosok számára minden értelemben legközelebb álló helyi plébánia kommunikációját.

A helyi közösség számára fontos információk, tudnivalók elérhetőek mindenki számára a plébánia Facebook oldalán, de a járvány okozta nehézségek miatt már a szentmiséket is lehet online követni. Mindenképp fontos megemlíteni, hogy több hasznos és lelkiileg is pluszokat nyújtó bejegyzést tekinthetünk meg napról napra, valamint akár a szentmisek sorrendjét is megtalálhatjuk. Tervek szerint nemsokára a plébánia honlapja is elkészül, ami szintén egy nagyon fontos kommunikációs platform lehet a közösség életében. Összegzőként elmondhatjuk, hogy az utóbbi évtizedekben nagyon pozitív irányba mozdult el az Egyház és média kapcsolata, ez pedig

A csíkszentkirályi plébánia egyik áprilisi bejegyzése

nemcsak a római katolikus híveknek, de mindenki számára egy megerősítést jelenthet, hogy bátran lehet használni a média adta eszközöket Isten igéjének terjesztésében.

Nagy Lajos

Ünnepeink

- Májusban minden este májusi ájtatosságot végzünk.
- Húsvét IV. vasárnapja, a papi hivatások vasárnapja.
- Áldozócsüdtörtök, Urunk Mennybemenetele.
- Húsvét VII. vasárnapja a kommunikáció világnapja.
- Csíksomlyói Pünkösdi Búcsú.
- Pünkösöd, A Szentlélek eljövetele.

Házás Hétfége katolikus lelkeségi mozgalom

A *Házás Hétfége* (angol elnevezéssel *Marriage Encounter*, röviden *ME*) célja az, hogy segítse a házaspárokat abban, hogy kapcsolatuk felfrissüljön, szeretetük élőbb, boldogabb legyen, és a házasság szentségét a hétköznapokban is meg tudják élni.

Az ötlet Gabriel Calvo spanyol atyától származik. Magyarországon először 1983-ban, Budapesten, tartották az Első Hétfége (továbbiakban EH) programját.

Azok közül, akik az EH-n részt vettek, és ott megélték szeretetük, szerelmük megújulását, felfrissülését, sokan voltak, akik szerették volna, hogy ez a hatás ne múljon el, éljen tovább és hasson bennük a kapott lendület.

Ebben segíthetik egymást a párok (és atyák), ha időnként összejönnek egymás tapasztalatait megismerni, egymást erősíteni. Az így kialakult, kis és nagyobb közösségek tették és teszik lehetővé, hogy a mozgalom tovább terjedjen. 1989-ben hivatalosan is bemutatkozott a Házás Hétfége közössége a magyar katolikus püspöki kar előtt. A csoportok kapcsolatban

vannak egymással, így tudunk EH-t és egyéb programokat szervezni. A hétfégéken papok és szerzetesek is részt vesznek. Ők a saját hivatásukat gondolják át és erősíthetik meg. De számukra olyan tapasztalattal is járhat a részvétel, hogy a házások problémáiba belelátva, pasztorációs munkájukban, jobban segíthetik a házasságban élőket és a házasságra készülődőket.

A hétfégeket tartó „teamnek” mindig tagja egy katolikus pap. Szívesen látunk más egyházhoz tartozó házaspárokat is, ha érvényes (első), templomban megkötött házasságban élnek, és elfogadják, hogy a programokat a katolikus egyház színeiben tartjuk.

A Házás Hétfégéről részletesebb információ található a HH honlapján: hazas7vege.hu

A Csíkszentkirályi Egyházközségből először 2008 áprilisában voltunk két házaspár Első Hétvégére, ekkor vette kezdetét ez a lelki-ségi mozgalom, amely számunkra mindig fontos, értékes és nélkülözhetetlen. Ekkor mi 17 éve voltunk házások, de ez az alkalom volt az, amikor rádöbentünk a házasság szentségként való megélésére. Az egyházközségünkben már 15 házaspár vett részt Első Hétvégén.

Ez nem jelenti, hogy aki részt vett, az automatikusan boldogságban fog élni és minden magától megoldódik. Ezután is, minden nap dönteni kell a szeretet mellett, ha szükséges többször is. A Hétvégés lelkiséget megélni csak közösségekben lehet, ezért is fontos, hogy megosszunk tapasztalatainkat, mert sokan szeretnének boldogan élni, de kevés az, aki azért hajlandó tenni. Azok a házaspárok akik mind a ketten nyitott szívvel vesznek részt a hétvégében, megélhetik a házasságukban is a feltámadást. Néhány év tapasztalat után azt merem mondani, hogy a Hétvége a házasságban, olyan, mint a lánc a kerékpáron. Lánc nélkül lehet kerékpározni, igaz elég nehezen, de ha lejtőre megyünk oda nem feltétlen szükséges, de ha emelkedni akarunk nagy segítség a lánc. Házasságot hétvége nélkül is lehet élni, de ha akarunk a kapcsolatunkban emelkedni, jó ha van segítség. Kapcsolatban vagyunk a Kárpát-medencében élő házaspárokkal, atyákkal, akikkel megosztjuk tapasztalatainkat.

Néhány vallomás az Első Hétvégén résztvevőktől:

„Kapcsolatunk elmélyült, és meghitté vált!” (13 éves házások)

„Újra szerelmes lettem a feleségembe!” (10 éves házások)

„Felismertem, hogy páromat kell életemben

az első helyre tennem, ha boldog akarok lenni!” (13 éves házasság után)

„Olyan volt, mint egy hosszú távollét utáni hazaérkezés, de úgy is mondhatnám, hogy egy állott levegőjű lakás kiszellőztetése.” (11 éves házások)

„Újjászületés volt, megújulása a házasságunknak, hitéletünknek.” (10 éves házások)

Megrendítő volt az élmény, hihetetlen sok új csodát fedeztem fel a páromban! Házasságunk teljesen új értelmet kapott!” (22 éves házások)

„Újra egymásra találást, megújulást jelentett. Nagy kincsre lettünk, amit azóta, a hétköznapiakban használva, sok-sok örömet és lelkesedést élünk meg.” (14 éves házások)

„Megtaláltam azt, amit úgy hittem elvesztettem: rájöttem, hogy a párom nélkül olyan az életem, mint a kabát gomb nélkül, a virág illat nélkül, vagy az étel só nélkül.” (16 éves házások)

„Megtaláltam azt a közösséget, ahol igazán feltöltődhetek” (15 éves házások)

„Számunkra az a hétvége egyfajta „második nászút” volt!” (23 éves házások)

„Párkapcsolatunk újrászületését jelentette számunkra. Új célt adott az életünknek!” (29 éves házások)

„Szerelmünk kivirágzott, új úton indultunk a régi (kezdeti) céljainkért, boldogságunkért és egymásért!” (28 éves házások)

„Nagy élmény volt, hogy nem vagyunk egyedül a gondjainkkal, más párok is hasonló problémákkal küszködnek, és ezekre megoldási módokat kapunk.” (22 éves házások)

„32 évi vegetálás, majdnem vízbe fulladás után oxigénhez „vérátömlesztéshez” jutottunk!” (32 éves házások)

Újra szerelmes lettem a férjembe.” (25 éves házások)

András Csaba és Zsófia

Impresszum

Kiadja a Csíkszentkirályi Szent István Király Római Katolikus Plébánia.

Cím: 537265 Csíkszentkirály 602. szám, Harghita megye, Románia.

Felelős kiadó: Papp Márton plébános, tel.: 0742 658 865.

Lapterv, nyomdai munkálatok: United Graphic Arts Kft. - Csíkszentkirály, tel.: 0745 092 163.

Megjelent 800 példányban.